

Skarga wniesiona w dniu 28 marca 2011 r. — Dacoury-Tabley przeciwko Radzie**(Sprawa T-182/11)**

(2011/C 152/51)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Philippe Henry Dacoury-Tabley (Abidjan, Wybrzeże Kości Słoniowej) (przedstawiciel: adwokat G. Collard)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie, że, jeśli chodzi o stronę skarżącą Philippa Henriego DACOURY-TABLEYA, rozporządzenie Rady nr 85/2011 z dnia 31 stycznia 2011 r. opublikowane w dniu 2 lutego 2011 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej oraz decyzja Rady 2011/71/WPZiB z dnia 31 stycznia 2011 r. opublikowana w dniu 2 lutego 2011 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej są pozbawione podstaw faktycznych.

— w konsekwencji,

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady nr 85/2011 z dnia 31 stycznia 2011 r. oraz decyzji Rady 2011/71/WPZiB z dnia 31 stycznia 2011 r.;

— ewentualnie, nakazanie, aby nazwisko Philippa Henriego DACOURY -TABLEYA zostało usunięte z wykazu załączonego do tego rozporządzenia i do tej decyzji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, z uwagi na to, że wpisanie strony skarżącej do wykazu osób i podmiotów, w stosunku do których mają zastosowanie środki ograniczające, nastąpiło z powodów stereotypowych bez wskazania żadnego konkretnego stanu faktycznego, który umożliwiłby ocenę stosowności takiego wpisu.

2) Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie, w zakresie w jakim:

— zarzuca się stronie skarżącej, że odmówiła podporządkowania się władzy A. Ouattary, w sytuacji gdy próbowała ona podporządkować tej władzy Centralny Bank Państw Zachodniej Afryki (zwany dalej „BCEAO”), którego była ona prezesem;

— zarzuca się stronie skarżącej udział w finansowaniu nielegalnego rządu L. Gbagbo, w sytuacji gdy transakcje BCEAO nie wykazały żadnego takiego wkładu finansowego;

— strona skarżąca nie była już poza tym prezesem BCEAO w momencie wydania zaskarżonego rozporządzenia i zaskarżonej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 30 marca 2011 r. — Trabelsi i in. przeciwko Radzie**(Sprawa T-187/11)**

(2011/C 152/52)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Mohamed Trabelsi (Paryż, Francja), Ines Lejri (Paryż), Moncef Trabelsi (Paryż), Selima Trabelsi (Paryż) i Tarek Trabelsi (Paryż) (przedstawiciel: adwokat A. Metzker)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Rady Unii z dnia 4 lutego 2011 r.;

— usunięcie z wykazu nazwiska „Mohamed TRABELSI”;

— usunięcie z wykazu nazwiska „INES LEJRI”;

— usunięcie z wykazu nazwiska matki Mohameda TRABELSIEGO;

— usunięcie podanego adresu Mohameda TRABELSIEGO;

— przyznanie państwu TRABELSIM prawa odpowiedzi;

— objęcie ochroną Tareka TRABELSIEGO ze względu na jego upośledzenie;

— nakazanie Radzie Unii Europejskiej ponownego zbadania jej aktu i poszanowania zasady domniemana niewinności;

— zawieszenie aktu ogłoszonego przez Radę Unii Europejskiej;

— zasądzenie od Rady Unii Europejskiej na rzecz M. TRABELSIEGO kwoty 150 000 EUR z tytułu odszkodowania za poniesioną szkodę;

— obciążenie Unii kwotą 25 000 EUR tytułem poniesionych wydatków;

— zasądzenie od państwa wypłaty poniesionych kosztów niepodlegających zwrotowi, których ustalenie wysokości zgodnie z zasadą słuszności należy do Sądu na podstawie art. L 761-1 code de justice administrative (kodeksu postępowania przed sądami administracyjnymi).

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności z prawem formalnym zaskarżonej decyzji ze względu na nadużycie władzy i naruszenie zasad domniemania niewinności, nullum crimen, nulla poena sine lege, non bis in idem i kontrydiktoryjności oraz rzetelnego postępowania.
- 2) Zarzut drugi dotyczący niezgodności z prawem materialnym zaskarżonej decyzji ze względu na naruszenie prawa własności oraz zasad godności ludzkiej i równości, naruszenie swobód TRABELSICH, naruszenie życia prywatnego oraz dyskryminację wobec upośledzonego dziecka.

Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2011 r. — Yordanov przeciwko OHIM — Distribuidora comercial del frio (DISCO DESIGNER)

(Sprawa T-189/11)

(2011/C 152/53)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Peter Yordanov (Ruse, Bułgaria) (przedstawiciel: adwokat T. Walter)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Distribuidora comercial del frio, SA (Madryt, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie R 803/2010-2;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżący

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „DISCO DESIGNER“ dla towarów należących do klas 11, 19 i 20

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Distribuidora comercial del frio, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „DISCO“ dla towarów należących do klasy 11

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd a Izba Odwoławcza przyjęła niesłuszne założenie, iż porównywane towary są jednakowe.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 31 marca 2011 r. — Seka Yapo i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-192/11)

(2011/C 152/54)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Anselme Seka Yapo (Abidżan, Wybrzeże Kości Słoniowej), Brouha Nathanaël Ahouma (Abidżan), Blé Brunot Dogbo (Abidżan), Gagbei Faussignaux Vagba (Abidżan), Georges Guiai Bi Poin (Abidżan), Affro (Abidżan), Kassaraté Tiapé (Abidżan) i Philippe Mangou (Abidżan) (przedstawiciel: adwokat J.C. Tchikaya)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany decyzji Rady 2010/656/WPZiB przedłużającej obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej i rozporządzenia Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 560/2005 nakładającego określone szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej w zakresie, w jakim dotyczą one strony skarżącej;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty przedstawione przez skarżących są co do zasady identyczne z tymi, które przedstawione zostały w sprawie T-118/11 Attey przeciwko Radzie lub do nich podobne.